

Tak den svůj vítáš

Střepy

1. Vždycky ráno když se budíš klíčkem v hodinách nesmělý
Říkáš si proč se nejde jen tak přes den válet v peřinách v p
ostelích

Tak den svůj vítáš víc než znavený a zmatený
Z očí stíráš oblak mlhavý a zasněný tak jako dřív tak jako d
řív

2. Vždycky ráno snídáš černou kávu ze šálku s květinou
A hledáš cigaretu abys` zahnal ranní zahálku našels` jen jed
inou

Tou den svůj vítáš víc než znavený a zmatený D
mi
Z očí stíráš oblak mlhavý a zasněný tak jako dřív tak jako d
řív

R: A pak jen vzpomínáš co bylo včera
Kudy jsi chodil a co jsi pil
A na tu holku co se líbat chtěla
Když kámen světlo lampy v parku uhasil

3. Vždycky ráno po tom všem si říkáš neblázni to za to nestojí
Takhle si hojit rány co ti život jednou zasadil vždyť tolik
nebolí

Chceš svůj den vítat nebýt znavený ani zmatený
Dmi
Vidět svítat v očích vzbuzených a zasněných ne tak jak dřív
už ne tak jak dřív

R: A nejen vzpomínat co bylo včera
Kudy jsi chodil a co jsi pil
A na tu holku co se líbat chtěla
Když kámen světlo lampy v parku uhasil

4. Vždycky ráno když se budíš klíčkem v hodinách nesmělý
Říkáš si proč se nejde jen tak přes den válet v peřinách v p
ostelích